

בית המשפט המחוזי חיפה

22 נובמבר 2020

ע"ו 33307-11-20 כהן נ' מרכז בריאות הנפש
מזרע (מזור) ואח'

בפני כב' השופט ש' ברליגר, שופט עמית

מורן פלצי כהן ת.ז. 021537485

המערערת:

נגד

הוועדה הפסיכיאטרית - מרכז בריאות הנפש מזרע
(מזור)

המשיבה:

פסק דין

המערערת נזקקה לטיפול פסיכיאטרי ונטילת תרופות משך כשנתיים, קודם לאשפוז בבית החולים, לראשונה, על פי הוראת אשפוז מיום 31.10.20, בה נרשם כי חשדה שמרעילים אותה, היתה הלוצינטורית וחשדנית, סף גירוי נמוך, מפגינה מחשבות שווא של יחס ורדיפה כלפי הוריה, תקפה אותם, והיא חסרת תובנה למצבה.

ההוראה הוארכה ביום 5.11.20; עררים נדחו ביום 1.11.20 וביום 8.11.20, וביום 12.11.20 החליטה הוועדה הפסיכיאטרית להאריך את אשפוזיה של המערערת עד ליום 2.12.20. האבחנה היא הפרעה סכיזופרנית; המסוכנות הוערכה ברמה גבוהה לעצמה ולאחרים; בבדיקה היתה המערערת מסודרת בחופעתה ודיברה בבהירות, הסבירה כי היא שותה כל יום, דבקה בעמדתה כי שמו רעלן בכוס המים ממנו שתתה, היתה חסרת כל תובנה למצבה, והשיפוט ובוחן המציאות היו פגומים במידה ניכרת. בנימוקים פירטה הוועדה כי המערערת מוכרת למערכת הפסיכיאטרית, טובלת מהפרעה סכיזואפקטיבית, ידוע גם על שימוש באלכוהול, "בבדיקתה עדיין שרויה במצב פסיכוטי, כפי שהיה עובר לאשפוז, ואשר בעטיו תקפה את בני משפחתה. חסרת כל תובנה למצבה. שיפוט ובוחן המציאות פגומים במידה ניכרת ועקב כך התנהגותה בלתי צפויה ומסוכנת."

המערערת מסבירה כי הוריה טענו כי היא מרבה בשתיית אלכוהול אבל היא שותה במסגרת הנורמה; אימה הרימה עליה יד והיא התגוננה; לא איימה להרוג את הוריה, תיוכמה מקרים שניסו להרעילה במחלקה בה היא מאושפזת, גנבו לה את הטלפון הנייד ואחד הרופאים אמר לה שהיא כשירה לחלוטין. היא מבקשת להשתחרר מן האשפוז, תגיע לבית ההורים, תארוז את חפציה, ותשכור דירה. לדעתה, "אין צורך בהמשך האשפוז. אני אמשיך לקחת את הכדור (ריספרדל) מחוץ לאשפוז."

אין ביכולתי להיעתר לבקשת המערערת, ולא אוכל להורות על קיצור תקופת האשפוז שנכפתה עליה על פי החלטת הוועדה.

בית המשפט המחוזי חיפה

22 נובמבר 2020

ע"ו 33307-11-20 כהן נ' מרכז בריאות הנפש
מזרע (מזור) ואח'

הרקע ותמונת מצבה של המערערת מונחים בפני ככתוב בבקשת המנהל המופנית אל הוועדה, בה הוא ביקש כי הוועדה תאריך את האשפוז של המערערת לתקופה נוספת של שלושה שבועות. הטיפול קודם לאשפוז; ההגעה לאשפוז במצב פסיכוטי פרנואידי חריף תוך טענה שהרעילו אותה; התנהגות הלוצינטורית; דרישה לצילום והקלטה של כל שיחה עימה; התנהגות שביטאה חמורה במצבה הנפשי ובנחיתה תחת השפעת אלכוהול; אמרה להורים שהם צריכים למות; תקפה גם את אחותה ושברה חפצים בבית. במחלקה התנהגותה לא מאורגנת, חסרת גבולות, הושגה אמנם רגיעה מסוימת בהשפעת התרופות אך היא עדיין שרויה במצב פסיכוטי חריף עם מחשבות שווא של רדיפה כלפי הוריה, מגלה תוכנות להמשיך בשתיית אלכוהול כל יום לאחר שחרורה ותפסיק נטילת הטיפול. המנהל העריך מסוכנות ברמה גבוהה, הסביר כי התנהגותה מושפעת מעולמה הפנימי עם סיכון פיזי מיידי, והיא זקוקה להמשך אשפוז בכפיה.

נוכח מצב דברים זה, אשר מאשר את קיומם של התנאים הקבועים בחוק לצורך קיומו של אשפוז כפוי, שעה שמפאת מחלת הנפש הפועלת בנפשה של המערערת, המסוכנות שבה לעצמה ולאחרים היא ברמה גבוהה, והיא זקוקה לטיפול, לא היתה הוועדה יכולה להחליט אחרת מכפי שהחליטה.

החלטת הוועדה סבירה, לא היה מנוס ממנה, אין להתערב בה, ועל כן הערעור נדחה.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"א, 22 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

ל. 91-2
שמואל ברלינר, שופט עמית